Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 144 (1394) ♦ Вівторок, 6 серпня 1996 року ♦ Ціна договірна

Уряд вирішив: Платити! Іншого не дано!

Кабінет Міністрів прийняв постанову, здійснення якої має упорядкувати реалізацію електроенергії і розрахунки за неї, а також залучити додаткові обігові кошти для енергогалузі, поповнити доходну частину Держбюджету.

Уряд також доручив Міненерго та Держкоматому здійснювати позабанківські розрахунки — взаємозалік за спожиту електроенергію тільки за умови наявності у споживачів заборгованості не менше 15 банківських днів, а починаючи з 1 серпня 1996 року поступово зменшувати до кінця року обсяги позабанківських розрахунків до рівня 50 відсотків щомісячної реалізації. У десятиденний термін має бути затверджений порядок проведення позабанківських розрахунків за відпущену споживачам електроенергію та механізм економічного стимулювання скорочення їх обсягів.

Установлено також, що адресні та давальницькі поставки електроенергії за договорами, укладеними до набрання чинності цієї постанови, здійснюються до 15 вересня ц. р. без ліцензій.

СЕЛО УЖЕ В ІМЛІ

Окремі сільські райони Донецької області відключені від енергопостачання за несплату. Про це агентству «Інтерфакс-Україна» повідомив представник акціонерного підприємства «Донецькобленерго», що побажав залишитись неназваним.

Він нагадав, що раніше «Донецькобленерго» попередило споживачів, що в разі несплати боргів воно буде відключати електроенергію.

Джерело назвало «кризовою» ситуацію в системі енергопостачання області. За його словами, у підприємства «Донецькобленерго» нема коштів для закупівлі палива. Зокрема, вже зупинені 2 блоки Старобешівської ГРЕС, яка не в змозі придбати мазут для розтоплювання своїх котлів.

Основною причиною такої ситуації представник «Донецькобленерго» назвав велику заборгованість споживачів за електроенергію. Так, зокрема, борг підприємств вугільної промисловості енергетикам області становить 26 трлн. крб., борг об'єднання «Укрпромводочермет» — 4 трлн. крб., підприємств АПК — 3 трлн. крб.

У комітетах Верховної Ради

Захистити дітей

Запропоновано укласти двосторонню угоду згідно з законодавством двох держав щодо правового захисту всиновлених дітей під час зустрічі в Комітеті з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин заступника голови комітету Ніни Карпачової з Надзвичайним і Повноважним Послом Сполучених Штатів Америки в Україні Уїльямом Гріном Міллером.

Ніна Карпачова розповіла про законотворчу роботу, яка була проведена комітетом протягом п'ятої сесії Верховної Ради України.

Зокрема, мова йшла про закони, прийняті парламентом щодо усиновлення дітей-сиріт. Як відомо, США є країною, громадяни якої серед інших держав найбільше всиновлюють українських дітей.

Під час розмови також акцентувалась увага на важливості завершення розробки проекту міждержавної угоди між Україною і США «Про взаємодопомогу в кримінальних справах».

Як повідомив посол США Грін Міллер, у зв'язку з тим, що розширюються правові відносини між Україною та Сполученими Штатами Америки, найближчим часом у посольстві США в Україні відбудеться призначення аташе з юридичних питань.

Україна — в елітному олімпійському клубі!

Минулої п'ятниці додому з Атланти повернулася перша група українських олімпійців — 170 чоловік. Зрозуміло, що досягнення у них різні. Але настрій у всіх був піднесений. Адже в цілому дебют нашого спорту на аренах Атланти був успішним, якщо не сказати більше. Україна, посівши високе 9 місце за числом здобутих медалей — 9 золотих, 2 срібні і 12 бронзових, з першої спроби увійшла до елітного олімпійського клубу.

В аеропорту «Бориспіль» українських спортсменів тепло зустріла група керівників держави на чолі з Прем'єр-міністром Павлом Лазаренком.

На знімках: з літака — на рідну землю; олімпійський чемпіон із греко-римської боротьби В'ячеслав Олійник — щаслива людина.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Свято — привід добре попрацювати

Розпочався тиждень, який може стати зламним в історії україно-російських відносин. Одразу кілька подій заплановано на найближчі сім днів. 9 серпня — інавгурація Президента РФ Бориса Єльцина. Леоніда Кучму запрошено на урочисту церемонію складання присяги Президентом Росії.

Але щодо майбутнього україно-російських відносин, то визначальним днем стане все-таки 10 серпня, на яке заплановано робочу зустріч двох президентів. За словами міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка, який нещодавно побував у Москві, майбутня коротка зустріч може дати відповідь на кілька досі не розв'язаних питань.

(Закінчення на 5-й стор.).

Західні партнери — надійніші

В м. Енергодарі Запорізької області керівниками виробничого об'єднання «Запорізька АЕС», акціонерного товариства «Енергоатом», американської фірми «Дьюк Інжиніринг енд сервісес» та іспанської «Емпрессаріос Агрупадос» підписано договір про створення спільного підприємства з інженерних послуг.

Оскільки основні підприємства, які надавали інженерні послуги атомним станціям України, розташовані в Росії, зв'язок з ними ускладнився й існує багато проблем з оплатою послуг, запорізькі атомники знайшли вихід у створенні СП зі своїми давніми партнерами зі США та Іспанії. Внесок з боку західних партнерів до статутного фонду буде у вигляді обчислювальної офісної техніки, програмного забезпечення та навчання персоналу.

Жнивуємо на рівні

За даними Міністерства сільського господарства і продовольства, в Україні скошено зернових і зернобобових з 6955,6 тис. га, в середньому намолочують зерна по 21,2 центнера з гектара. Озиму пшеницю скосили з 4354,4 тис. га, що становить 77,9 відсотка посівних площ.

Як повідомив начальник Головного управління землеробства Міністерства сільського господарства і продовольства України Леонтій Зіневич, завершили збирання ранніх зернових та зернобобових господарства Донецької, Дніпропетровської, Одеської, Миколаївської, Луганської областей та Автономної Республіки Крим, на завершенні воно у господарствах лісостепової зони. Темпи збору — на рівні минулого року.

(Продовження теми на 2-й стор.).

Урожай-96

● *Київ*

У червоного півня свої жнива

З початку зернозбиральної кампанії на ланах України сталося 25 пожеж. Вогонь знищив 164,8 га посівів.

Найчастіше пожежі виникали в Кіровоградській, Харківській областях і в Криму. Зокрема, в Кіровоградській області вигоріло 20 га зернових культур, у Харківській — 5,5 га, в Криму — 8,8 га.

● *Донецька область*

Аби ще добрив більше

На Донеччині завершено збирання хлібів. З полів на токи та елеватори доставлено один мільйон сорок тисяч тонн зерна. Врожай з гектара, попри всі напасті цього року, становив по області в середньому 22 центнери.

— Це значно менше, ніж ми збиралися отримати, — зазначив начальник управління сільського господарства і продовольства Анатолій Мартинов. — Та й намолотити ми планували близько півтора мільйона тонн зерна. На те є об'єктивні причини. Підвела нас погода: надзвичайно спекотне літо практично звело нанівець всі зусилля хліборобів південних районів. Так, наприклад, у господарствах Першотравневого і Володарського районів — традиційної житниці Донбасу врожайність ранніх зернових на круг ледве досягла чотирнадцяти центнерів з гектара. Дався взнаки і слабкий технічний парк, через що не вдалося провести посівну у визначені агротехнічні строки. Та й добрив бажано було б побільше внести в грунт, — повідомляє Укрінформ.

● *Сумська область*

Хай буде світло на токах!

Ліміти на електроенергію для токів сільськогосподарських підприємств збільшено за розпорядженням голови Сумської облдержадміністрації Анатолія Єпіфанова. Цього досягнуто завдяки централізованому перерозподілу лімітів енергопостачання між промисловістю і живинним комплексом. Тоді як промислові підприємства Конотопа, Ромен, Охтирки, Шостки працюють, як кажуть, на склад, у селах відключають електрику. Тож і прийнято рішення «встановити справедливість», допомогти селянам налагодити ритмічну переробку зерна, довести зібраний урожай до кондицій, що дозволить його зберегти в засіках без втрат.

Польоти вві сні та наяву

Під гуркіт реактивних літаків у небі та вибухи авіабомб на Києво-Олександрівському полігоні у Миколаївській області наперебій стрекотали... безліч коників, немов вторячи словам, які прозвучали потім з вуст вищого командування: не збираємося ми ні на кого нападати, а ось потужну оборону мусимо мати...

(Закінчення на 8-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У встановленому законодавством порядку

Депутатам Київської міської ради, голові Київської міської ради Косаківському Л. Г.

Шановні депутати!

Шановний Леоніде Григоровичу!

Повідомляємо, що у зв'язку з набуттям чинності нової Конституції України до обласних, Київської міської рад надсилаємо роз'яснення і рекомендації Комісії та відділу з питань діяльності рад Секретаріату Верховної Ради України щодо застосування до приведення у відповідність з Конституцією України Закону «Про місцеві ради народних депутатів та місцеве й регіональне самоврядування», інших законодавчих актів, якими регулюється діяльність рад та їх органів. Привертаємо увагу, що до прийняття Верховною Радою України нових законів з організації самоврядування, особливостей діяльності органів самоврядування у місті Києві дія відповідних норм згаданих вище законів повною мірою поширюється на Київську міську раду.

Одночасно наголошуємо, що міські ради та їхні голови після набуття чинності Конституції здійснюють передбачені нею та законами України повноваження до обрання нового складу цих рад у березні 1998 року (Конституція, ст. 143, розділ XV, пункт 8). Обрання голови міста (Конституція, ст. 141) до цього терміну можливе лише в разі дострокового припинення повноважень голови ради у випадках, передбачених законом. Слід зауважити, що у зв'язку з розмежуванням повноважень голів державних адміністрацій та голів рад, несумісності їх статусу (Конституція, розділ XV, пункт 7) звільнення з однієї посади не тягне за собою звільнення з іншої, як це передбачалося Конституційним договором, що втратив чинність. Звертаємо увагу на те, що повноваження державної адміністрації викладено у ст. 199 Конституції України.

Що стосується ситуації, яка виникла у Київській міській раді у зв'язку з обранням нею 13 червня ц. р. «тимчасово виконуючого обов'язки заступника голови Київради», то воно відбулося всупереч нормам чинного законодавства, на що вказувалось у роз'ясненні комісії від 26.06.96 р. № 06-2/11-1044, у зв'язку з чим відповідне рішення ради має бути переглянуто. Настійно рекомендуємо Київській міській раді найближчим часом вирішити питання щодо обрання заступника голови ради у встановленому законодавством порядку.

Олександр СТЕШЕНКО,
голова Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва, діяльності рад і самоврядування;
Віктор ГРАБ,
завідуючий відділом з питань діяльності рад Секретаріату Верховної Ради України.

До подій у Київраді

Безпрецедентна акція свавілля

У суботу, 3 серпня, удосвіта, в Будинку міської ради на Хрещатику, 36, сталася безпрецедентна акція. Було зламано і замінено замок у дверях до одного із службових приміщень голови Київради Леоніда Косаківського, відключено сигналізацію. Відбулося незаконне проникнення в кімнату, де знаходяться архіви голови, матеріали службового листування, засоби технічного зв'язку, речі.

Водночас було відключено телефони у кабінеті голови Київради. Працівникам охорони хтось наказав не пускати людей у будинок. Коли за викликом консультанта голови Київради на місце події прибула бригада працівників органів внутрішніх справ, безпосередні виконавці незаконних дій щезли.

Те, що сталося суботнього ранку на Хрещатику, 36, є грубим порушенням законів, прямим зазіханням на прийняту нещодавно Конституцію України, її дискредитацію у столиці нашої молодої держави. Це — ще один вияв цинізму, що його демонструють деякі владні структури, що стали на шлях інтриг та політиканства, діючи незаконними методами.

Триває розслідування цього ганебного акту.

Секретаріат Київради.

Звернення суддів Чернівецької області

Президентові України КУЧМІ Л. Д.
Голові Верховної Ради України МОРОЗУ О. О.
Організаційному комітетові з підготовки і проведення третього, позачергового, з'їзду суддів України

Шановний Леоніде Даниловичу!

Шановний Олександре Олександровичу!

Аналізуючи хід судово-правової реформи в Україні за останніх 5 років, судді області вважають, що проводиться вона повільно і неефективно.

Прийняті в ці роки закони і постанови Верховної Ради, укази і розпорядження Президента України, відповідні рішення Кабінету міністрів України стосовно судово-правової реформи, забезпечення діяльності судів, матеріального і соціально-побутового забезпечення суддів в переважній своїй частині не виконуються.

Ми вважаємо, що основними причинами цього є невиконання урядом України та іншими органами виконавчої влади вимог зазначених нормативних актів.

Так, Кабінетом міністрів до цього часу не виконано доручення Верховної Ради, викладені в постановах від 15 грудня 1992 року: про створення судової міліції (термін два місяці); про розробку механізмів реалізації положень ст.44 і 45 Закону «Про статус суддів» (термін два місяці); про забезпечення судів необхідними приміщеннями (протягом року); постанови від 2.02.1994 року про прийняття нормативних актів з питань захисту працівників суду і правоохоронних органів (до 1.05.94 року); від 24.02.1994 року про завершення забезпечення судів необхідними службовими приміщеннями, обладнанням, засобами оргтехніки, матеріально-технічними ресурсами, забезпечення суддів і членів їхніх сімей медичним, побутовим та транспортним обслуговуванням прирівняно до посадових осіб місцевих державних адміністрацій, виділення коштів на придбання санаторно-курортних путівок, забезпечення суддів житлом, надання кредитів на житлове будівництво чи придбання житла тощо.

Частина судів області, в тому числі і обласний, розташовані у приміщеннях, де немає елементарних умов для здійснення правосуддя. Всі суди не забезпечено належно інвентарем, засобами оргтехніки, канцелярським приладдям.

Через брак коштів на поштові витрати суди не в змозі викликати людей і призначати справи до розгляду, що може паралізувати роботу.

До цього часу судді не забезпечені службовим обмундируванням.

Систематично порушуються терміни видачі заробітної плати та інших передбачених законодавством виплат. Суддям і обслуговуючому персоналу обласного суду за станом на 12.07.1996 року не видано зарплату за червень. Останнім часом трапляються випадки невиплати пенсій суддям, які мають на це право, середнього заробітку за час відпустки, коштів на санаторно-курортне лікування, інших передбачених законодавством виплат.

Ми усвідомлюємо, що в такому самому, або й навіть гіршому, становищі перебувають й інші працівники бюджетної сфери (вчителі, лікарі та ін.). Однак звертаємо увагу на те, що, відповідно до Конституції України і Закону «Про статус суддів», судді не вправі виконувати іншу оплачувану роботу, крім викладацької, наукової, творчої. Займатися викладацькою роботою у вільний від роботи час практично неможливо. Ще менш реально займатися науковою і творчою діяльністю.

Отже, ми сьогодні поставлені перед вибором: або залишити суддівську роботу й переходити на іншу, або ставати на шлях порушення закону.

Необхідно зазначити, що на сьогодні судді перебувають в найгіршому становищі серед органів державної влади, в тому числі і таких близьких по роду діяльності, як прокуратура, органи внутрішніх справ, Служба безпеки, юстиція.

Ми розцінюємо нинішню ситуацію в судах як критичну і вважаємо, що в разі неприйняття виконавчою владою відповідних заходів для виправлення становища в судах можуть настати небажані наслідки.

Враховуючи вищезазначене, судді Чернівецької області

звертаються:

До Президента України для вжиття всіх заходів з метою:

виконання підлеглими йому виконавчими структурами законодавства із забезпечення діяльності судів і суддів;

вчасного фінансування заробітної плати й інших передбачених законодавством виплат.

До Верховної Ради України:

провести парламентське слухання питання про виконання законодавства щодо судово-правової реформи і забезпечення діяльності судів.

До організаційного комітету з підготовки і проведення третього з'їзду суддів України:

внести до порядку денного з'їзду звіт Міністерства юстиції України про стан та заходи із забезпечення діяльності судів.

Усвідомлюючи власну відповідальність і можливі наслідки своїх дій, заявляємо про припинення розгляду справ з 15 серпня 1996 року в разі ненадходження до цього часу коштів на виплату заробітної плати, допомоги, відпускних, на придбання санаторно-курортних путівок, виплату пенсій.

Висловлюємо надію, що відповідальні за це особи також переймуться відповідальністю і розв'яжуть питання забезпечення судів належним фінансуванням.

З повагою,
судді Чернівецької області.

Представляємо голів Рад

Степан ВОЛКОВЕЦЬКИЙ: «Патріотизм треба доводити справами»

З досьє «Голосу України»

Волковецький Степан Васильович народився у селянській родині на Прикарпатті 1947 року. Після завершення навчання у Львівському держуніверситеті працював на підприємствах Уралу. Закінчив аспірантуру в Москві, там же в гірничому інституті захистив кандидатську дисертацію. Повернувся у рідний край, викладав вищу математику в Івано-Франківському інституті нафти й газу. Наприкінці дев'яностих років був серед ініціаторів створення крайової організації Народного руху України. Був обраний заступником голови крайової ради.

Народний депутат України попереднього й нинішнього скликань Верховної Ради. Головою обласної Ради народних депутатів обраний у 1992 році. У 1994 році виборці Івано-Франківщини знову обрали його на цю посаду. Голова обласної державної адміністрації. Одружений. Разом з дружиною виховують двоє дітей.

П'ять років тому, повертаючись з відрядження, в Івано-Франківському аеропорту зустрівся з групою народних депутатів України. Після спілкування на своїх виборчих округах вони поверталися на чергові пленарні засідання парламенту. Реакція на моє обурення з приводу того, що окремі керівники в області, прийшовши до влади на демократичній хвилі, одразу ж засвоїли «хапальницькі» інстинкти, мала неоднозначну реакцію. Декотрі цілком підтверджували мою позицію, а декотрі навпаки — заперечували. І лише один з народних депутатів без зайвих емоцій, виважено зауважив, що критикувати «коритників» треба. Але робити це так, щоб не падала тінь на всю область та її демократичні сили. Бо по кількох, хай навіть високопоставлених чиновниках, не можна судити про всіх, хто мужньо боровся за відродження в Галичині національно-демократичних принципів. Так відбулася перша моя зустріч з народним депутатом України Степаном Волковецьким.

Щоправда, тоді ще майнула думка, що йому начебто немає чого особливо переживати за обласну владу та її авторитет, бо сам до неї не належить. І лише пізніше, під час наступних зустрічей, я зрозумів, що людині болить серце за все, що діється в державі.

—Можна звинувачувати всіх, від Президента України і Верховної Ради до керівника підприємства, в тому, що живемо не так, як хотілося б. Це найлегший і бездумний шлях. Але ж окрім об'єктивних причин є й суб'єктивні, які залежать від кожної конкретної людини на своєму робочому місці. І коли вона виробляє браковану, неякісну продукцію, яка не має збуту, а звинувачує у всьому державу, то інакше, ніж соціальною демагогією, це не назвати. І хоч би скільки потрібних указів видавали, хоча би скільки законів приймали, все також можна звести нанівець «зусиллями» навіть не керівників, а чиновників обласного, районного чи місцевого рівня. Тому як голова облдержадміністрації я обома руками за жорстку персональну відповідальність кожного за доручену справу. В цьому цілком підтримую Президента України...

І слід сказати, що для Степана Волковецького це не просто слова чи данина моді часу. Задовго до того як було проголошено курс на реорганізацію, в області розпочали реструктуризацію владних структур, значно скоротили чиновницький апарат. І робили це саме для того, щоб підвищити відповідальність, наприклад, керівника кожного підрозділу виконавчої влади, щоб один службовець не міг заховатися за іншого чи перекласти на нього вину за власне упущення. Тепер, якщо відбуваються збої в роботі тієї чи іншої народногосподарської галузі, одразу ж видно, з кого за це питати. Безперечно, йти до цього було нелегко. Доводилося долати опір чиновників з різних міністерств, які звикли, що в кожній області у них є свій «шматок», своя людина, свої інтереси, які часто не мають нічого спільного з державними. Доводилося чимало сил і нервів витрачати на те, щоб звільнити нікудишнього керівника або призначити перспективного. І тоді, й тоді на заваді ставав певний інтерес столичних відомств. Однак керівництво області не лише карало, звільняло підприємства від «баласту» тим, хто прагне працювати, — допомагало. Що було до снаги — вирішували на місці, глобальніші питання доводилося «пробивати» через Київ.

Завдяки зосередженню зусиль лише протягом минулого року в області знову почало працювати 61 підприємство, обсяги промислової продукції зросли на 9,5 відсотка. Весь її приріст досягнуто за рахунок зростання продуктивності праці, яка в промисловості збільшилася на 21 відсоток. Протягом цього часу запроваджено у виробництво десятки нових технологічних процесів, освоєно сотні нових найменувань продукції. Зрештою, Івано-Франківщина стала другою областю в державі, яка торік не допустила спаду виробництва.

А хіба не завдяки колективності й високому професіоналізмові досягнуто успіхів у земельній реформі та розвитку агропромислового комплексу, де Івано-Франківська область йде за своєю моделлю. Завдяки цьому збільшено виробництво продовольчої продукції. Сьогодні приватний сектор дає 96 відсотків картоплі, 85 — овочів, фруктів, 78 — молока, 71 —м'яса тощо. А продаж її на ринках Івано-Франківська зріс на 94 відсотки.

Щодо інших показників, то слід сказати: значно зросли обсяги вантажоперевезень, виробництво електроенергії, видобуток нафти, газу. Цілий рік область обходилася без особливих дотацій, пільг від уряду, не виникало кризових ситуацій, пов'язаних з труднощами у паливно-енергетичному комплексі.

— Одна людина, навіть і геній, не в змозі охопити всі ділянки роботи. Потрібна команда однодумців, яким можна вірити, на яких можна покластися. Така команда в мене є, — розповідає Степан Васильович. І далі продовжує:

— Я не вважаю свій чотирирічний досвід керівника на цій посаді достатнім. Тому повсякчас працюю над собою і підтримую в цьому працівників апарату, які здобувають, наприклад, другу вищу освіту юриста чи економіста. Я прийшов на цю посаду з єдиною метою: організувати роботу так, щоб люди відчули — влада працює для них. Ми надбали головне — незалежність, але й помітно втратили. Зокрема це стосується виконавчої дисципліни. Декотрі переплутали поняття демократії з анархією, незалежність держави з незалежністю від неї і намагаються перетворити народну власність у своє «корито». З такими явищами ми прагнемо боротися адекватними методами...

І справді, тим, хто «не тягне», пропонують роботу, де й вони були б, так би мовити, на своєму місці. Від інших, які не хочуть зрозуміти, що вони — обличчя влади і держави, рішуче позбавляються. Робити це Степану Васильовичу нелегко. Адже серед цих людей і ті, з ким йому випало розпочинати своє сходження в політику. Проте нині на першому плані компетентність, відданість справі, професійна і людська порядність людей, які працюють поряд. Тепер, як вважає Степан Васильович, свій патріотизм треба доводити конкретними справами на благо людей. І робити це для того, щоб результатами «оксамитової революції», яку наприкінці 90-х років здійснювали романтики, не скористалися сьогодні авантюристи, які не від того, щоб прорватися у владні структури, використати свою посаду для власних інтересів.

Прагматизм — одна з основних рис діяльності облдержадміністрації, обласної ради народних депутатів, особисто Степана Волковецького. Тому досвідчених керівників в області цінують і не пішли, наприклад, на поступки деяким політичним силам, коли ті домагалися звільнення з посади генерального директора «Хлорвінілу». Лише за те, що він у минулому належав до «червоного директорату». Водночас до керівництва підприємствами прийшли люди, які не належать до жодної з партій, зате мають необхідні ділові й моральні якості. Судячи з усього, часи масових мітингів і лозунгової демократії на Прикарпатті відійшли в минуле. І це підтверджують слова Степана Васильовича:

— Україна здобула незалежність, маємо нарешті Конституцію. Тепер наше основне завдання — побудова сильної демократичної держави, яка має посісти належне місце серед високорозвинутих країн Європи і світу. Час руйнівних дій минув, а самоїдство може призвести лише до втрат, а не здобутків. Це мусять зрозуміти і представники різних крайніх політичних сил, які намагаються утриматися на хвилі політичного авантюризму та популізму, нічого конкретного не роблять для зміцнення держави.

Безперечно, людина не може замикатися лише в рамках роботи. Тому я намагався дізнатися, так би мовити, і про інші грані життя керівника. Але з'ясувалося, що про минуле розповісти можна багато більше, ніж про теперішнє. З теплотою розповідає Степан Васильович про батьків, які змалку привчили його до праці та прищепили любов до книги. З трьох його сестер дві здобули вищу освіту, а третя — середню спеціальну. Саме в дитячі роки було закладено підмурівок характеру — нічого не кидати на півдорозі, а доводити справу до кінця. На жаль, своїм дітям Степан Васильович не може приділити стільки уваги, як мав її від батьків. Бо навіть під час минулорічного двотижневого відпочинку в Карпатах двері його кімнати на зачинялися від відвідувачів. Залишилися тільки згадки про волейбол, теніс, мандрівки горами. Тепер вдається лише викроювати кілька годин на книги, періодику. Місце для зведення будинку, який справді видається хатиною поряд з палацами на околицях Івано-Франківська, вибрав за десятки кілометрів від обласного центру. Тут було колись село, яке спалили енкаведисти, а мешканців його повивозили в сибірські табори. Ті, кому пощастило дожити до сьогодення, повернулися на свою батьківщину і стали сусідами Степана Васильовича. Як народний депутат України квартиру в Києві одержати відмовився. Хоча міг, як це зробили декотрі, обзавестися пристойним житлом у столиці, а потім, продавши його, збудувати й собі палац або купити замість трикімнатної п'яти- чи шестикімнатну квартиру в центрі міста. Але він про все це іншої думки:

— Ніхто не вічний на цій посаді. У мене є діти, дружина. І я не хочу, щоб тоді, коли перейду на іншу роботу, хтось кидав навздогін їм, чи мені слова докору. Тому працюю і живу так, щоб не соромно було потім дивитися людям у вічі.

Василь ТУГЛУК.

Щоб здійснювати реформи, можна бути райцентром

Донедавна Коломия, що на Івано-Франківщині, не могла похвалитися особливими результатами в роздержавленні об'єктів комунальної власності. Але в червні 1995 року, коли представництво Фонду держмайна України в Коломиї очолив Мирослав Самуляк, приватизаційна ситуація почала різко поліпшуватися.

І передусім внаслідок тісної співпраці органу приватизації з місцевою владою. Прискорення вона набула завдяки допомозі консультантів проекту «Мала приватизація в Україні», що його здійснює Міжнародна фінансова корпорація за фінансової підтримки Агентства міжнародного розвитку США. Незважаючи на те, що згаданий проект донедавна працював здебільшого в обласних центрах, Коломия стала другим після Маріуполя районним містом, з яким було підписано лист-угоду про співробітництво.

Співпраця представництва ФДМУ з фахівцями проекту вже за короткий час дала відчутні позитивні результати: у Коломиї було налагоджено аукціонний конвеєр. Так, за період з червня минулого по червень нинішнього року міський орган приватизації провів уже п'ятнадцяті відкриті торги комунального майна і тепер готується до наступного аукціону. Пік аукціонної приватизації припав на вересень, коли в райцентрі відбулися два аукціони. Один з них проводився 30 вересня і став особливо успішним — учасники торгів придбали всі запропоновані десять лотів. Загалом у Коломиї з аукціонів уже приватизували 54 об'єкти комунальної власності — більше, ніж у деяких обласних центрах. Скажімо, у Львові — 44, Тернополі — 46, Луцьку —31, Запоріжжі — 20... Варто зауважити, що названі міста, крім Тернополя, значно раніше почали реформувати комунальну власність, застосувавши аукціонний спосіб малої приватизації.

Підприємства комунальної власності Коломиї реформуються не лише з допомогою аукціонів. За конкурсом приватизовано 9, а через викуп — 69 об'єктів. А загалом на кінець червня 1996 року форму власності змінили 88 відсотків об'єктів малої приватизації. Безперечно, головним результатом реформ, здійснюваних у Коломиї, є те, що приватний сектор у малому бізнесі починає домінувати і коломийчани мають можливість не лише спостерігати позитивні зміни у соціальній інфраструктурі міста, а й користуватися послугами приватизованих підприємств, що урізноманітнили сферу торгівлі і обслуговування. Водночас за приватизовані малі підприємства місто отримало понад 170 мільярдів карбованців. Це більше, ніж «заробив» на приватизації, скажімо, обласний центр Прикарпаття.

Безперечно, є об'єктивні причини успіху коломийської приватизації — бізнесові традиції міста, що мають історичні корені, вдале розташування райцентру, вздовж якого проходить міжнародна автомагістраль... Але справа, очевидно, не лише в історичних, географічних «приватизаційних плюсах» Коломиї. Хіба гірші реформаторські перспективи мав Львів, який ще на початку 1993 року випробував аукціонну модель малої приватизації? Але Коломия продемонструвала на практиці: для того, аби швидко і ефективно роздержавити комунальну власність, не обов'язково бути «п'ємонтом». Можна бути просто райцентром, де керівники влади, органу приватизації, прагнуть реформ і здатні забезпечити їх успіх.

Василь ЛЕСЬ.

І захисникам потрібен захист

Домовившись про зустріч з начальником Управління захисту населення від наслідків аварії на ЧАЕС Київської держадміністрації Олександром Мороком, запитав, де його знайти. «Ми — на Михайлівській, 18-Б. На третьому поверсі», — уточнив Олександр Борисович. Але, приїхавши за адресою, побачив двоповерховий будинок. «Ви зійдіть на горище, — порадив мені чоловік, який виходив з дверей. — «Чорнобильці» сидять там».

— Так, ми сидимо під самим дахом, який постійно тече. Взагалі-то, працювати в цих приміщеннях неможливо, оскільки влітку тут страшенна спека, а взимку — холод. Постійно вимикають електрику, телефони. І нас насилу знаходять відвідувачі, які потім юрмляться в тісних коридорах. Скільки разів доводилося чути від роздратованих «чорнобильців»: ви що кращого приміщення не можете знайти?

— **Справді?**

— Я вже неодноразово писав листи керівникам Київради і міськадміністрації, Фонду комунального майна Києва з проханням надати нашому управлінню постійне приміщення. Адже тут ми не можемо зберігати документи суворої звітності, встановити комп'ютери. Та й прийняти іноземні делегації, які цікавляться соціальним захистом «чорнобильців», тут просто соромно.Я вже не кажу про те, що співробітники вдень працюють при штучному освітленні, бояться ввечері вийти на неосвітлене подвір'я, де їх може зустріти той, хто часто погрожує розправою за невидання посвідчення ліквідатора.

На жаль, відповіді на свої листи не одержав, зате від «Київреконструкції», яка надала нам притулку, попереджень про необхідність звільнити їхнє приміщення було предосить. Та й на перевірку нашої роботи ніхто не скупиться. Інколи навіть не знайомлять з їхніми результатами ані співробітників, ані мене. Розумію: перевірки потрібні. Адже пільги для ліквідаторів — то величезні державні гроші: на оздоровлення, на будівництво житла, на компенсацію за харчування. А ми їхнє проходження не завжди можемо проконтролювати, оскільки немає відповідної комп'ютерної техніки. Та що там техніка! У нас навіть своєї печатки немає.

— **Як немає? Ви ж укладаєте угоди, ставите печатки на посвідченнях?**

— Це парадокс, але управління не має статусу юридичної особи. На угодах доводиться ставити печатку «Для пакетів», а посвідчення підписують в адміністрації, де й ставиться печатка. Якщо в організації немає банківського рахунку, то й ставлення до неї відповідне. Я й нових працівників не можу прийняти на роботу з цієї причини. І ось уже більше року замість 13 чоловік, передбачених штатним розписом, у нас працюють лише чотири.

— **Олександре Борисовичу, так уже вийшло, що ми розпочали з проблем, хоча мене цікавило оздоровлення «чорнобильців» та їхніх дітей.**

— Певно, в розмові ми не обминули б наших проблем. У мене душа болить не лише за тих, хто переселився із Прип'яті і Чорнобиля до Києва. Я ж бо сам жив до аварії у Прип'яті, знаю, яке це величезне горе, коли хворіють рідні, особливо діти. Про них піклуватися треба. Але не можна забувати і про людей, які їх захищають. Адже в Києві проживають майже 100 тисяч постраждалих від аварії на ЧАЕС. Із них понад 18 тисяч — діти. І зараз у нас найгарячіша пора — оздоровлення. Адже всі хочуть, щоб діти відпочили влітку. Ми це враховуємо. І рік у рік відправляємо більше дітей до таборів, санаторіїв. На жаль, формуванням груп, їх відправленням у нас займається всього один співробітник.

— **Мабуть, тому всі прохання задовольнити неможливо?**

— Стараємося задовольняти. У нас є угоди з дванадцятьма оздоровчими санаторіями в Криму, Карпатах, у Запорізькій, Херсонській областях. Приблизно 7—8 тисяч дітей там відпочинуть.

— **А решта?**

— Урахуйте, що я маю на увазі колективне оздоровлення школярів. А малюки відпочиватимуть з батьками — ліквідаторами першої і другої категорій. Звичайно, всі хочуть оздоровитися влітку, тому зараз пік заяв, прохань. А у вересні—жовтні ми вже шукаємо тих, кому належить безоплатна путівка. І не завжди знаходимо, що мене дуже дивує. Ще одне істотне зауваження: гроші на оздоровлення ми одержуємо від Мінчорнобиля і завжди їх вистачає. Ми не можемо відправляти дорослих до здравниць Криму — надто вже високі там ціни. Але дітей, які мають статус постраждалих від аварії на ЧАЕС, оздоровляємо всіх. Я хочу щиро подякувати тим керівникам оздоровчих закладів Криму, Закарпаття, Полтави, Миргорода, Бердянська, які йдуть нам назустріч і роблять усе, щоб діти на собі не відчули фінансових проблем дорослих. Головне, щоб вони, відпочивши і оздоровившись, у вересні сіли за парти. І якщо хтось із батьків-«чорнобильців» не встиг оздоровити дітей або не знав, куди звертатися за путівкою, хочу їх повідомити, щоб вони йшли до «чорнобильських» відділів райдержадміністрацій столиці.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Курорти України

«Негода» над здравницями

Про унікальність здравниці «Куяльник» у минулому писав не раз. Куяльницькі грязі, занесені до Британської енциклопедії, знають навіть за океаном. Вони здатні поставити на ноги людину, опорнорухова система якої, здавалося б, уже не піддається лікуванню. Не так давно на березі Куяльницького лиману, на додаток до приміщень старого санаторію, спорудили три великі корпуси, кожен з яких може прийняти тисячу відпочивальників...

І ось — безлюддя. Навів довідки: нині заселено лише один корпус. Загалом заповненість курорту —менш як 50 відсотків. І це — у розпалі літа!

Курортно-оздоровча мережа Одещини нині налічує 12 санаторіїв, 7 будинків відпочинку та пансіонатів, 13 санаторіїв-профілакторіїв. Останніх ще донедавна було на третину більше, однак — позакривалися. Низку здравниць переведено на сезонний режим роботи. Це призводить до вкрай тривожної фінансової «негоди», що оповила здравниці: нема коштів на найнагальніше — на ремонт, підтримання в належному стані приміщень і територій, придбання медичного устаткування й ліків, зарплату для працівників. Санаторії ледь животіють, на очах занепадають, чого доброго, можуть зовсім порозвалюватися, у буквальному значенні цього слова.

Чому ж так? Причин немало. І найперша — неймовірне подорожчання путівок до санаторно-курортних закладів. Нині їх середня вартість близько 60 мільйонів карбованців.

Адміністрації санаторіїв та будинків відпочинку встановлюють такі ціни не тому, що хочуть, аби керовані ними трудові колективи «жирували». Зовсім ні, там теж із зарплатою перебої. Більшу частину коштів «з'їдає» плата за енергоносії, комунальні послуги, продукти харчування, медикаменти.

Тим часом бізнесмени зі спекотних країн, передусім арабських, зацікавилися нашим узбережжям. Однак іноземців відлякує, в першу чергу, жалюгідний стан наших курортних зон: занедбані корпуси здравниць, засмічені пляжі, забруднена морська вода. Може, таки справді закон «Про курорти» посприяв би наведенню тут бодай елементарного порядку? Тоді, б цілком імовірно, й інвестори знайшлися б, і заможні люди з власної країни та зарубіжжя не обминали б наше Причорномор'я. А з тим — і «негода» над здравницями розвіялася б.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Допоможи ближньому

Харківський міськвиконком приступив до реалізації міської програми соціальної допомоги незахищеним верствам населення «Допоможи ближньому».

Як повідомив начальник головного управління охорони здоров'я та соціальних питань міськвиконкому Віталій Москаленко, метою програми є подання допомоги малозабезпеченим громадянам міста, в тому числі — шляхом збирання від населення та безкоштовного розподілу одягу, взуття та інших побутових предметів, що були у вжитку.

До реалізації програми планується залучити працівників районних територіальних центрів обслуговування самотніх пенсіонерів, а також студентів та школярів.

За даними Харківського міськвиконкому, на цей час у місті живе 38 тисяч самотніх громадян похилого віку, 27 тисяч інвалідів, а також 40 тисяч дітей так званого «пільгового контингенту».

Відгукніться на чужу біду

Тяжке горе спіткало 23-річного хлібороба з села Носачева Смілянського району Сергія Швеця — під час польових робіт він одержав тяжку травму. Лікарям удалося врятувати його життя, а ось руки — ні. Сергій став інвалідом І групи. Дізнавшись із часом, що одне з українсько-німецьких СП може виготовити йому протези, Сергій почав сподіватися на повернення до активного життя. Однак його радість виявилася передчасною — за протези потрібно заплатити чималу суму, якої, ясна річ, у колишнього механізатора немає. Як немає її і в сільськогосподарському підприємстві, де він працював. Смілянська районна рада профспілки працівників АПК звернулася до всіх громадян, котрих не залишило байдужим нещастя Сергія, із закликом допомогти йому.

Отже ті, хто відгукнеться на Сергієву біду, можуть переказувати кошти на розрахунковий рахунок Смілянської райдержадміністрації № 000142346 МФО 354239 АК АПБ «Україна», код 04061276, з поміткою «На протезування Сергієві Швецю».

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

***

У грудні 1994 року створено товариство інвалідів Радянського району Києва, яке об'єднало людей з порушенням функцій опорно-рухового апарату. Ця громадська організація подає посильну допомогу тим, кого доля обділила здоров'ям, а держава — надією. Недавно завдяки пожертвуванням Біблійної ліги МО «Світло на Сході» (директор ліги — Василь Давидюк) товариство змогло вручити своїм підопічним комплекти одягу.

Усіх тих, хто небайдужий до проблем інвалідів і може їм допомогти, товариство просить відгукнутися за телефонами: 213-37-17, 449-81-98.

Василь ВОРОБЙОВ.

На знімку: голова районного Товариства Червоний Хрест Ганна Почерняєва та голова товариства інвалідів Радянського району Києва Василь Воробйов вручають допомогу інвалідові з дитинства.

Фото Б.ВОЛКОВА.

Наших нелегалів у Чехії чимало

Більш як 27 тисяч українських громадян працює сьогодні легально в Чехії і орієнтовно стільки ж — підпільно, — заявив представникам преси завідувач відділу з роботи з іноземцями міністерства праці республіки Іржі Копейтко. На його думку, вони не загрожують місцевому ринку праці.

За чисельністю армії трудових мігрантів у Чехії наші земляки посідають друге (після словаків) місце.

Як правило, «нелегали» приїздять до Праги туристами і за посередництвом створених там численних українських фірм влаштовуються на роботу. Очолюваний І.Копейтком відділ прагне створити дійовий механізм легального працевлаштування іноземців на чеські підприємства без «перекупників». Бо, приміром, чеська будівельна організація перераховує українській посередницькій фірмі по 50 крон (близько 2 доларів США) за кожну відпрацьовану годину. А робітник радітиме, якщо одержить хоча б половину з них. Хоча живе в жахливих умовах, харчується абияк.

— Щоправда, вдома умови ще гірші, — констатував наприкінці Іржі Копейтко.

Ніде правди діти — він мав рацію.

Микола ГОРВАТ.

Прага.

Базарний день на 4.08	Ціни на основні продукти харчування на ринках України						
	Яловичина	Свинина	Яйця (десяток)	Сметана (літр)	Сир жирний	Помідори	Огірки
Ялта	600—700	700—800	200—230	250—300	300	150—300	50—100
Чернівці	250—380	280—500	100	250-280	180—190	40	30—35
Київ, Лук'янівський ринок	500—600	600—700	120	300	250	80—100	30—40

На початку тижня

Свято — привід добре попрацювати

(Початок на 1-й стор.)

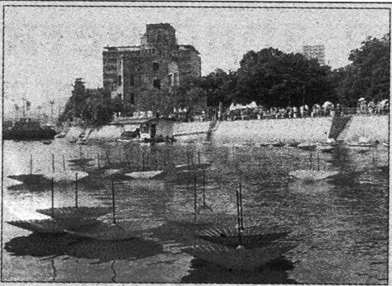
Росія знову нагадала, що політичний широкомасштабний договір про дружбу і співробітництво наших держав не буде підписано доти, доки дві сторони не врегулюють питання поділу ЧФ. Україна вважає, що цю проблему давно розв'язано, тоді як Росія має іншу точку зору. Більше того, новий міністр оборони РФ Іван Родіонов неодноразово наголошував, що дотримуватиметься більш жорсткої позиції щодо поділу ЧФ і не припустить, аби Росія зазнала втрат: і фінансових, і політичних.

Одночасно російська сторона знову обіцяє, що договір буде підписано протягом двох наступних місяців, отож у Москві очікують, що за цей час з Києвом вдасться домовитися. Ні міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко, ні його російський колега Євген Примаков не приховують, що президенти мають намір порушити цю проблему 10 серпня.

До речі, поки дві країни не можуть домовитися, про свої претензії на частину ЧФ наполегливо нагадує Грузія. Тому президентам доведеться виробити свою позицію і щодо третього претендента на частку чорноморського «пирога». Чи матиме серпнева зустріч хоч якісь конкретні результати, ніхто прогнозувати поки не береться. Доброю новиною вважають уже те, що переговорний процес, який завмер на час передвиборної президентської кампанії в Росії, знову набирає обертів. Отож, як кажуть: наша пісня гарна й нова. Починаєм її знову.

Наталя РІЗНИК

НЕЩОДАВНО на планеті здійснено ще одне ядерне випробування — в Китаї. Керівництво цієї країни запевняє, що вибух стане останнім і на ядерні випробування буде покладено безстроковий мораторій. Подібну обіцянку після серії ядерних вибухів дала і Франція, проте... Поки в арсеналі держав є така зброя, ідея всесвітньої безпеки примарна.

Це було бомбардування. Атомне

Переважна більшість військових та політиків дотримуються іншої думки, запевняючи свої народи, що саме наявність ядерної зброї найкраще стримує потенційних ворогів у їхніх «войовничих» намірах. Проте історія змінюється швидко. 1945 року Японія вважалася супротивником США. І щоб поставити ворога на коліна, п'ятдесят один рік тому на Хіросіму було скинуто атомну бомбу. 9 серпня така сама бомба впала на Нагасакі. За кілька серпневих днів Японія втратила понад дві тисячі своїх громадян, десятки тисяч стали постійними пацієнтами онколікарень. Учені вважають, що наслідки атомного бомбардування виявлятимуться на генетичному рівні ще кількох поколінь...

Нині колишні супротивники — члени сімки найбільш розвинених держав — вважають себе добрими сусідами і змагаються хіба що на ринку. А ще — 6 серпня разом згадують те найстрашніше в історії другої світової війни бомбардування. Знімок, який ви бачите, було зроблено торік у Хіросімі під час відзначення 50-річчя сумної дати. Флотилія перевернутих парасольок на річці Мотояцу, на думку японців, мусить переконати: світ врятує не зброя, а краса. А також вміння боротися і перемагати: не стільки силою, як оптимізмом і наполегливістю. Протягом 51 року японські вчені досліджували, як радіація впливає на живий організм, шукали нові ліки... Здобутки їхніх учених нині, на жаль, стали в пригоді й нам. Ця держава, мабуть, краще за інших розуміє постчорнобильську Україну.

Країн, що пережили радіаційну катастрофу, на планеті дві. Так само дві чорні радіаційні дати. Українську весь світ відзначав 26 квітня. Японську —сьогодні.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Америка веліла не висовуватись

Генеральний секретар ООН Бутрос Галі, 73-річний політик, знову претендує на цей пост. За його кандидатуру висловились представники впливових держав Франції, Китаю, Росії, а також країн-учасниць Організації Африканської Єдності.

Противник у нього нині один, але з найвпливовіших у світі — Сполучені Штати Америки.

Нещодавно вони офіційно виступили проти повторного висування Бутроса Галі на пост керівника міжнародної організації.

Кандидатура нового Генерального секретаря має бути розглянута членами Ради Безпеки ООН (до її складу входять 15 країн), після чого затверджена Генеральною Асамблеєю, членами якої є 180 держав. Вашингтон розраховує, що його вето вплине на рішення інших країн.

То чим саме не догодив Бутрос Галі американцям? Республіканська більшість конгресу давно критикує ООН за нерішучу, непослідовну політику в «гарячих» точках планети, за все зростаючу затратну неефективну бюрократичну структуру. А ще — за надмірну увагу до країн Африки. На думку американців, нинішній Генеральний секретар не здатний реформувати ООН. Але Бутрос Галі впевнений, що зможе успішно здійснити реформи і піднести авторитет організації.

Бутрос Галі — не єдиний політик, що висунув свою кандидатуру на пост керівника ООН. Його конкурент —теж з африканської країни. А ще є три претендентки: жінки-політики, які поки що не заявили про наміри змінити Бутроса Галі...

Іван ІЛЛЯШ.

«Так» і «ні» не говори...

А тим часом, чим ближче вибори генерального секретаря ООН, тим більше розмов про наступників Бутроса Бутроса Галі. Ще донедавна серед претендентів на високий пост називали і прем'єр-міністра Норвегії Гру Харлем Брундтланд. Її вже не раз хотіли бачити на цій посаді. Але щоразу вона говорила, що «це не входить у її особисті плани». Принаймні, вона і не стверджує, і не заперечує цього. Можливо, ці вибори зроблять її відповідь більш чіткою.

На знімку: Борис Єльцин поважає не лише жінок-прем'єрів, а й майбутніх генсеків?

Хроніка. Факти. Події

● *Київ*

Торгівля зброєю як крок назустріч Україні

США скасували заборону на торгівлю у військовій сфері з Україною. За словами офіційного представника держдепартаменту США Ніколаса Бернса, таке рішення є «великим кроком назустріч Україні» і свідченням «дуже тісних відносин» між нашими країнами. За два тижні до того США скасували заборону на торгівлю у військовій сфері з Грузією, Казахстаном, Молдовою, Туркменистаном та Узбекистаном.

● *Вашингтон*

Хто за кого сильніший?

Якщо з'ясується, що Іран причетний до червневого вибуху на американській базі ВПС у Дахрані (Саудівська Аравія), Сполучені Штати змушені будуть вжити «рішучих дій». Про це заявив спікер палати представників конгресу США Ньют Гінгрич в інтерв'ю телекомпанії «Фокс». «Ми — наймогутніша держава у світі й зобов'язані дати ясно зрозуміти Сірії, Ірану та подібним до них країнам: якщо ви хочете мірятися з нами силами, вам це так не минеться, — попередив він. — Ми знаємо, що Іран підтримує тероризм у всьому світі. За потреби уряд США змушений буде підняти це питання перед ООН і переконати наших союзників здійснити спільну рішучу акцію».

● *Софія*

Гроші під майбутнє безробіття

Кредит у 30 млн. доларів надав Міжнародний банк реконструкції та розвитку (МБРР) урядові Болгарії. Кредит має допомогти кабінету прем'єра Жана Віденова на початковій фазі програми структурної реформи та економічної стабілізації, здійснюваній у взаємодії з Міжнародним валютним фондом. За словами представника МБРР, кредитодавці прагнуть пом'якшити соціальні наслідки реформ і пропонують болгарському урядові пустити надані кошти на виплату допомоги тим, хто втратить робочі місця в результаті структурної перебудови в промисловості і приватизації значної частини підприємств.

● *Пекін*

Ласкаво просимо, розвідники... надр

Уперше відкрито доступ розвідникам надр до районів Китаю із «специфічними геологічними структурами». Учасники 30-го Міжнародного геологічного конгресу, що відкрився в Пекіні і куди з'їхалися більш як 6 тис. фахівців, мають змогу здійснити польові експедиції за 79 маршрутами. Іноземні вчені вперше зможуть побувати, приміром, на Цинхай-Тібетському нагір'ї, у Таримській западині, що є єдиним у світі районом, геологічну структуру якого поки що не з'ясовано повністю.

● *Алмати*

Місто залишилося без газу

На південному сході Казахстану вибухнув газопровід, що постачав столицю природним паливом. Як повідомив представник державної компанії «Алматигаз», у результаті вибуху загинуло 2 чоловік, а Алмати залишився без газу. Відновити подавання газу планували за два дні.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Експрес-інтерв'ю

Без посередників

У ВЕРЕСНІ в Єревані розпочне роботу Надзвичайний і Повноважний Посол України у Республіці Вірменія Олександр БОЖКО, досі (і поки що) — начальник управління країн СНД Міністерства закордонних справ. Кореспондент «ГУ» взяв у нього коротке інтерв'ю:

—Щодо особистих почуттів, то мені надзвичайно приємно, що я буду першим послом України в державах СНД, якого призначено з числа працівників Міністерства закордонних справ України. Однією з причин мого призначення було те, що я фахівець з проблем Закавказзя і вільно володію вірменською мовою.

Щодо проблем двосторонніх відносин, які треба буде розв'язувати насамперед, то одна з головних — активізація торгово-економічного співробітництва. Нинішня ситуація не задовольняє ні нас, ні Вірменію. Дуже важливо встановити прямі зв'язки між українськими та вірменськими підприємствами, бізнесменами. Бо нині маємо: українська продукція, скажімо, чорної металургії, потрапляє до Вірменії з України через треті руки — Росію. Але це, сподіваюся, ненадовго: нині розробляється проект організації транспортного коридору між нашими державами.

Захищені від банкрутства

У вкладників словацьких банків полегшало на серці —нині їхні заощадження за законом, який набрав чинності, мають захисну державну гарантію.

У разі, коли настане «чорний» день і банк збанкрутує, вкладник може повернути свої заощадження. Щоправда, до певної суми, що дорівнює 30 середньомісячним окладам і становить нині в Словаччині 215 тис. крон (понад 7 тис. доларів).

Держгарантія поширена не на всі види банківських вкладень. Цього «страхового полісу» позбавлені клієнти банків, які тримають свої грошики не на іменних, а на анонімних рахунках, тобто на пред'явника. Закон не взяв також під своє «крило» банківські рахунки підприємців і фірм, повідомляє ІТАР-ТАРС.

Досі доля була ласкава до словацьких вкладників — за увесь постко-муністичний час жоден з банків не розорився, а інфляція з'їдає їхні заощадження лише до 10 відсотків на рік. З ухваленням закону, вважають фінансисти, між банками розпочнеться, нарешті, справжня конкуренція. Досі в усіх банках були приблизно ті самі умови обслуговування клієнтів. Не всі громадяни наважилися нести свої гроші до комерційних банків, які пропонували вищі відсотки за вкладеннями. Отримавши гарантії від держави, багато хто тепер осміліє і перекаже свої вкладення з державних банків у комерційні. Цього може не статися, якщо держбанки оперативно переглянуть свої відсоткові ставки.

«Мужицька арифметика»,

що вберегла КСП від кризи й дала йому змогу за ринкових умов знайти своє місце

1. Знайомство

Так вийшло, що з колективним сільгосппідприємством «Єнікіой» та його головою Григорієм Пархоменком я спочатку познайомився, так би мовити, заочно. На продовольчому ринку в Кілії мимоволі звернув увагу на чергу, що прилаштувалася до автомашини, з якої продавали макарони: невже цей продукт, якого в Одесі вдосталь, тут у дефіциті? Підійшов ближче: ага, розгадка ясна — хтось завіз італійські вироби (зовні отакі, знаєте, спіралеподібні), що буває, мабуть, нечасто. Але ж чому ціна — 100 тисяч за кілограм? Італійські вдвоє дорожчі. Звернувся по роз'яснення до черги.

—Та це ж від Пархоменка, з Новоселівки, — почув. — Не гірші від італійських, зате дешевші. Тому й черга. І за іншими його виробами — ковбасою, вершковим маслом, сиром, сметаною, борошном, олією, медом, овочами — те саме: якість висока, а ціни порівняно не тільки з імпортом, а й з виробляваним у нас в районі, в області, — на третину, вважай, нижчі. Однак завдяки Григорію Михайловичу маємо змогу краще харчуватися...

Що ж це за господарник такий, як на нинішні умови, дивний, що не прагне взяти за свою продукцію щонайбільше, пускає її, так би мовити, за демпінговими цінами? Бажання побувати саме в Новоселівці визріло остаточно — і ось ми разом із заступником голови райдержадміністрації, начальником управління сільського господарства та продовольства Дмитром Гречкосієм їдемо в «Єнікіой» (з гагаузької, пояснив Дмитро Павлович, це «Нове село»). Дорогою Гречкосій розповідає: Пархоменко, закінчивши сільгоспінститут, починав працювати в Придунав'ї агрономом. Про ініціативного, тямущого, цілеспрямованого фахівця добра слава поширилася швидко. Поперваx саме це, очевидно, і стало вирішальним у виборі новоселівців, яким набридло безурожайне животіння. В КСП «Єнікіой» Григорій Михайлович уже десятий рік — за цей час люди переконалися, що він не тільки тямущий агроном, а й талановитий організатор, економіст, підприємець, коли по-сучасному. Власне, підсумував Д. Гречкосій, переконаєтесь у цьому самі.

... Пархоменка довелося дещо зачекати. Ось-ось буде, пояснили конторські, тільки вмиється, поснідає — і буде. Отакої! Дванадцята година, а голова тільки ще снідатиме! Непорозуміння, щоправда, розвіялося, щойно з'явився Григорій Михайлович — невисокий, меткий, швидкий у рухах і мові.

—Щойно з просапки соняшнику, — пояснив, посміхаючись. — Ще не просох від поту...

З'ясувалося, що голова, як і всі працівники сільгосппідприємства, має просапати гектар соняшнику. Площа його чимала — 560 гектарів, штатним рільникам не впоратися, не вберегти від бур'янів. Отож взялися всім колективом. Пархоменко того дня, піднявшись о 5-й ранку, вже багато чого встиг: побував на сінокосах, звідки запасають нині корми на зиму, на випасах, де нагулюють вагу 400 бичків, провів наряд, розв'язавши ряд поточних проблем, прийняв кількох односельців, допомігши їм у розв'язанні буденних клопотів. А з 9-ї години, «мобілізувавши» дружину Людмилу Василівну й синів-школярів Сашка та Славка, попрацював на соняшниковій плантації. Ще дві такі «вилазки» — й норма буде...

Мимоволі згадався славетний Макар Онисимович Посмітний. Той, пам'ятається, теж визначав норми своєрідно: сідав на лобогрійку, скільки скосив за день — ото й норма для всіх, а на просапуванні — скільки дружина Палажка подужає... Анахронізм, скажуть декотрі, отак керувати — не по-сучасному. Що ж, урожай нехай розсудить: у КСП «Єнікіой», коли потім об'їздив його поля, ніде — ні на соняшникових, кукурудзяних, овочевих плантаціях, ні в саду чи на винограднику —не бачив жодної бур'янини, а на довгому шляху до Одеси обабіч нерідко спостерігав, на жаль, зовсім іншу, досить сумну, з огляду на засміченість полів, картину. Втім, що далі знайомився з сільгосппідприємством, слухав Г. Пархоменка, то більше паралелей проводив між ним і М. Посмітним, який багато десятиріч тому, ніби передрікаючи день сьогоднішній, усіляко розвивав у себе перероблення сільгосппродукції, маючи від того немалий зиск. Як має його нині кероване Пархоменком КСП «Єнікіой».

2. Монолог Григорія Пархоменка

—Знаєте, що особливо дратує й засмучує? За довгі роки колгоспно-радгоспного ладу, оббираючи село, — бо ж і за продукцію платили копійки, і зарплату селяни одержували мізерну, — держава створила мережу найрізноманітніших переробних та агросервісних підприємств, які нині, ставши акціонерними товариствами й користуючись своїм монопольним становищем, прагнуть, задля власного збагачення, те село грабувати й надалі. Передусім — через встановлення вкрай низьких цін на сільгосппродукцію. Ось вам лиш два характерні приклади. Молоко заводи приймають у господарств за ціною 15 тисяч карбованців за літр, а літр кефіру реалізують — за 100—110 тисяч, тобто у сім разів дорожче. Або: торік елеватори купували в господарств зерно пшениці по 9 мільйонів карбованців за тонну, а тепер тільки висівки з нього реалізують по 15 мільйонів, а борошно — по 55. Знову, бачимо, семиразовий «навар». Зрозуміло, звідки в керівників тих підприємств найпрестижніші автомобілі-іномарки, оздоблені мармуром офіси й особняки? То невже ми, селяни, маємо на все те заплющувати очі?

Найоптимальнішим варіантом, якщо ми вже стали на шлях приватизації, був би, думаю, такий: під час акціонування переробних та сервісних підприємств, створених державою за рахунок села і для села пакети акцій мали б бути в руках не якоїсь однієї купки людей, а в розумних пропорціях у держави, виробників сільгосппродукції і трудових колективів отих підприємств. Тоді щезло б багато проблем, у тім числі й найтривожніша — село не бідкалося б від безгрошів'я, розвивало всі галузі, наповнювало ринок різноманітним і дешевим продовольством. А так — хто худобину під ніж пускає, хто посіви «невигідних» культур згортає, а хто посилає до біса здирників та прагне самотужки сільгоспсировину переробляти, все необхідне без посередників купувати-завозити. Останній шлях обрали і ми.

Маємо ось власні м'ясо- й молокопереробний цехи, млин та хлібопекарню, олійню і макаронний цех, налагодили первинне перероблення вовни, качаємо мед із власної пасіки. Зиск з усього цього немалий. Ось вам деякі підрахунки. Візьмімо соняшник, загальновизнано вигідну культуру. І справді, одну тонну насіння можна реалізувати за 35 мільйонів карбованців. А коли самому переробити? На виробництво тонни олії в нас іде близько 3 тонн насіння, тобто коли б його продали — на 105 мільйонів. Олію реалізуємо за ціною 150 мільйонів за тонну, а ще ж у господарстві залишається по тонні макухи — це ще десь 30 мільйонів карбованців. Виходить, замість 105 маємо вже 180, тобто з тонни насіння — 60, а не 35 мільйонів зиску. Чи взяти власне перероблення зерна. Елеватор нині платить за тонну пшениці близько 19 мільйонів карбованців. Змоловши його й реалізуючи борошном, макаронами, хлібом, маємо вже до 40 мільйонів за тонну. Подвоєння прибутку — і за результатами роботи ковбасного цеху. А перероблення молока на масло й сир дає втричі вищі прибутки — не 15 тисяч з літра, а всі 45. Перемивши й прочесавши вовну, теж беремо за неї в кілька разів більше. Одне слово, позбулися ми поняття «збиткові галузі», все дає в нас прибутки, все рентабельне.

Однак, зрозуміло, треба мати що переробляти. Вчасно обробляючи й удобрюючи землю, старанно доглядаючи посіви, одержуємо непогані врожаї всіх культур, кормових також — тепер ось маємо вже на зиму і сіно, і сінаж, буде й силосу вдосталь, концентратів. Отож поголів'я, як це є подекуди, не скидаємо: застав десять років тому 600 корів — стільки ж і тепер. Як і загалом великої рогатої худоби, свиней, овець.

Гроші маємо, зазначу, не тільки від перероблення. З 50—100 гектарів до 300—400 розширили площі, скажімо, під зеленим горошком (чудовим, до речі, попередником озимини). Культура дуже вигідна, хоча й забарна, передусім у збиранні. Було, що на обмолот гороховиння возили на завод до Ізмаїла (уявляєте обсяги й витрати?). Потім не один рік вклонялися заводському начальству, щоб комбайна виділив, тепер маємо власну чудову машину — придбали у одніеї англійської фірми, щодня намолочуємо нею по 60—80 тонн горошку. Здаємо, як і раніш, на завод, однак не за копійки, яких не дочекаєшся, а на умовах бартеру: туди — тисячу тонн горошку, назад — 500 тонн його ж, але законсервованого в банках. Реалізуємо в Донбасі, уклавши з тамтешніми споживачами договори. Торік відправили 6 вагонів продукції — одержали за неї 24 мільярди карбованців. Налагодили прямі зв'язки зі споживачами і маємо гроші з городів, виноградників, саду. Відкрили магазин на Кілійському судноремонтному заводі — так окрім подяк нічого іншого не чуємо. Навіть наш будинок відпочинку на березі Чорного моря дасть за літо 4—5 мільярдів карбованців: селяни їздять купатися здебільшого у вихідні, а довгочасні путівки продаємо усім охочим.

Одне слово, карбованець до карбованця — і грошової скрути не відчуваємо будь-якої пори року. Навіть навесні, як багато хто. А ми ось на десятки мільярдів карбованців закупили пального, насіння, добрив, запчастин, засобів захисту рослин, зарплату людям видаємо регулярно, матеріальну допомогу, коли хто потребує її. Будинок культури реконструювали, водовід до села проклали. Немаловажно й те, що для всіх людей постійна робота є, адже наші краї вважаються такими, що мають надлишок робочої сили.

Декотрі, може бути, запитають: а як же житимуть переробники, коли всі отак, як Пархоменко, діятимуть? По-перше, далеко не всі мають змогу піти отаким шляхом — через те саме безгрошів'я передусім, адже налагодження власної переробки немалих коштів потребує. Нам вдалося із отого зачарованого кола здирництва виборсатися, іншим — не вдається. По-друге, коли ті самі переробники хочуть працювати і жити, то мусять налагодити із селянами справедливі партнерські стосунки, вчасно розраховуватися за поставлену продукцію. А держава нехай за цим простежить, підрегулює все відповідними податками, пільгами, субсидіями, інвестиціями. Тоді не доведеться нам, селянам, до своєї «мужицької» арифметики вдаватися, яка тепер й може утримати аграрників на плаву.

3. Висновок Дмитра Гречкосія

—Випадає чути: розвалили країну, область, район правителі недолугі. А коли подивитися на все під іншим кутом зору? Є ось розумний, ініціативний господарник Григорій Пархоменко, який ніколи не заходить до мене, начальника райсільгосппуправління, як дехто інший, з простягнутою рукою, — тільки за тим, щоб порадитися з якоїсь проблеми чи й мені щось корисне підказати. Було б побільше таких у районі — міцнішим був би район, в області — область, в країні — вона була б заможніша. Притому, бачте, не прагне Григорій Михайлович надто високих цін, нерідко реалізує товар на чверть чи й третину дешевше, аніж усі інші, бо розуміє, що в людей нині скрута. Діяли б так інші, легше жилося б усьому народові нашому. Ні, цим я аж ніяк не стверджую, що від владних, відомчих структур нічого не залежить. Нам потрібні дійові закони, які захищали б і підтримували вітчизняного виробника, потрібні компетентність і кмітливість чиновників усіх рівнів. Але ж ось вам переконливий приклад Пархоменка — людина, якій випало господарювати на землі, дуже багато зробити може.

Георгій ВОРОТНЮК.

Кілійський район
Одеської області.

З пошти

ПИЛЯВ ДРОВА — ВТОМИВСЯ

У Комісарівку до Павла Степановича Жерняка вперше я навідалася у січні 1993 року. Застала за столом, вермішелевим супом снідав. Поруч на столі районна газета. Дідусь по телепрограмі пальцем водить, кінофільми вибирає.

Дивуюся-чудуюся, очам своїм не вірю: невже цьому чоловікові сто три роки? Довелося дідові показувати мені свій паспорт. Дійсно, рік народження 1893-й. «В десяти словах» Павло Степанович оповів мені своє довге життя. З турками воював. Аж у Туреччині був. Звідти у Сибіру опинився. Пожив трохи там. А згодом вирішив повертатися в Україну. У 1918 році приїхав у рідну Комісарівку. Одружився через рік.

У боях Великої Вітчизняної участі не брав, вийшли вже його роки придатності до військової служби. А повоєнний колгосп піднімав. Завгоспом працював до пенсії, а потім ще 19 років — мельником. Чотирьох синів і доньку має.

Дати пам'ятає й усі подробиці. Був би тільки час переслухати, як Павло Степанович їздив у сусіднє село до мельників досвід переймати та як до німця по ковальському ділу в науку ходив.

Усе те, між іншим, придалося Павлові Степановичу в житті.

— Де яке вікно в хаті, де які двері, я сам зробив, — хвалився, — чоботи шив і собі, і людям, мурував добре.

Уявіть собі, і нині дід Павло без діла не сидить. Нещодавно навідавши довгожителя, застала його у дворі на лавці. Відпочиває: пиляв дрова — втомився. Марія Миколаївна (донька другої дружини Павла Степановича, з ним живе) розповіла:

— Взимку надвір боявся виходити: слизько. А тільки-но потепліло, в хаті не всидить. По господарству мені допомагає. Клітку для теляти зробив, саж кабанцеві полагодив. Інструмент у нього свій.

Павло Степанович трохи недочуває, все ж почув нашу розмову й повів мене за літню кухню інструмент показати. Молотки, пилки, рубанки — я й не втадаю усього того причандалля, що порозвішуване на стіні та на столі розкладене. А Павло Степанович один за одним ящики розкриває та хвалиться інструментом. Нараз дошку прилаштував на столі, обтесувати фуганком узявся. Та й спритно ж виходить у нього! Руки вміло тримають інструмент і досить міцненько.

І ще подивував дідусь: читає без окулярів, до обіду щодня склянočку домашнього вина випиває (виноградник сам сапає) і на свої 103 роки не зважає.

— На той світ не збираюся, — усміхається, — сербіянка наворожила мені 115 років жити. Отож іще не скоро...

Тетяна ЄРОШЕНКО.

Селище Березанка
Миколаївської області.

Фото Олександра МАКСИМОВА.

2 жовтня 1996 року
відбудуться загальні збори акціонерів
ВАТ «Мікрон»
за адресою: Тернопільська обл., м. Бережани, вул. Золочівська, 30.

Порядок денний

1. Звіт голови правління ВАТ «Мікрон» п. Корнева С. М. про хід приватизації та фінансово-господарський стан товариства.
2. Про статут ВАТ «Мікрон».
3. Вибори ради ВАТ.
4. Вибори ревізійної комісії.
5. Різне.

Відкрите акціонерне товариство «НДІемальхіммаш» повідомляє своїх акціонерів, що перші загальні збори відбудуться 26 вересня 1996 року о 13.00 годині за адресою:

Полтава, вул. Фрунзе, 153, в актовому залі НДІ.

Реєстрація учасників зборів 26 вересня 1996 року о 11.00 годині.

Порядок денний

1. Затвердження положення про загальні збори акціонерів.
2. Затвердження статуту ВАТ у новій редакції.
3. Затвердження положень:
— про управління ВАТ;
— про спостережну раду ВАТ;
— про ревізійну комісію ВАТ;
— про порядок виплати дивідендів.
4. Вибори голови та членів правління ВАТ.
5. Вибори голови та членів спостережної ради ВАТ.
6. Вибори ревізійної комісії ВАТ.
7. Різне.

У разі, якщо акціонер не в змозі взяти особисто участь у зборах, він може передати право голосу іншій особі за дорученням, затвердженим натаріусом.

Реєстрація доручень здійснюється до 25 вересня до 15.00 год.

Контактний телефон: 3-15-32.

Арбитражный суд Одесской области 28.02.96 г. возбудил дело № 5/43 по заявлению ГНИ по Киевскому району Одессы о признании банкротом ООО ПКФ «НИКО», расположенного по адресу: Одесса, проспект Ленинской искры, 9, кв.41, р/счет № 5467156 в КБ «Порто-Франко» Одессы, МФО 328180.

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации по адресу: 270032, Одесса, пр. Шевченко, 4, Арбитражный суд Одесской области.

Арбитражный суд Одесской области 28.02.96 г. возбудил дело № 5/44 по заявлению ГНИ Киевского района Одессы о признании банкротом ООО «Фламинго и К» расположенного по адресу: Одесса, Черноморская дорога 125/1, кв.102, р/счет № 1467979 в ОФ УБ «Відродження», МФО 328061.

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации по адресу: 270032 Одесса, пр. Шевченко, 4, Арбитражный суд Одесской области.

Арбитражный суд Харьковской области (310002, г. Харьков, ул. Сумская, 64) возбудил дело № 2099/7-72 о банкротстве общества с ограниченной ответственностью «Энтерпрайз Юниверс, ЛТД» (310031, г. Харьков, ул. Аэрофлотская, 4, кв. 10), расчетный счет 467537 в Коминтерновском отделении УАК ПИБ г. Харькова, МФО 351362.

Арбитражный суд Крыма (333000, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дело № 693-3 о признании банкротом ООО «Возрождение», 334320, г. Евпатория, ул. Некрасова, 39, р/с 1467673 в Евпаторийском отделении АКБ Укрсоцбанка. Претензии кредиторов и возможных санаторов принимаются Арбитражным судом в месячный срок со дня опубликования объявления.

До відома акціонерів відкритого акціонерного товариства «Полтаванафтопродукт»

Згідно з інформацією, опублікованою в газеті «Голос України» від 8 травня 1996 р. про додатковий (другий) випуск акцій, повідомляємо, що розпочався другий етап розміщення акцій.

До 1 вересня 1996 року ви можете придбати додатково акції нашого товариства за власні кошти вартістю 140000 крб. за 1 акцію.

Довідки за тел.: 8—0532 66-49-37; 8—05322 4-33-99.

У номер

● *Київ*

Чи стане палац пам'ятником?

Палац «Україна», можливо, отримає статус пам'ятника архітектури й мистецтва загальнодержавного значення.

Як повідомили агентству Інтерфакс-Україна в прес-службі держадміністрації, видано розпорядження, в якому доручено підготувати подання до Кабінету міністрів про занесення Палацу «Україна» до розряду таких пам'ятників. До речі, основні роботи з капітальної реконструкції палацу закінчено.

Життя буде менш солодким

1996 року валовий збір кукурудзи на зерно та цукрових буряків очікується дещо нижчий від торішніх показників і становитиме близько 2 млн. тонн (1995 рік — 2,2 млн. тонн) і 23,9—26,5 млн. тонн (1995 рік —29,4 млн. тонн) відповідно.

За даними досліджень, проведених з урахуванням стану посівів і довгострокового прогнозу погоди на серпень-вересень, середня врожайність кукурудзи на зерно очікується близько 25—27 ц/га (1995 рік — 26,9 ц/га), цукрових буряків — 180—200 ц/га (1995 рік —204 ц/га).

Середня врожайність картоплі очікується вище від рівня 1995 року і за всіма категоріями господарств становитиме 75—85 ц/га (1995 рік — 56 ц/га). Валовий збір, у той же час, очікується нижче від торішнього через скорочення посівних площ — 11—13 млн. тонн (1995 рік — 14,6 млн. тонн).

● *Харків*

Поплив трамвай

У Харкові в перший рейс вирушив річковий трамвай. Як повідомив журналістам директор проектно-будівельної холдингової компанії «Монтажелектро» Марк Кобза, регулярний рух трамвая розпочнеться цього тижня.

До літа 1997 року в Харкові плановано налагодити рух 4 таких трамваїв.

Довжина маршруту — 3,5 км, тривалість — близько 40 хвилин. Як повідомив М. Кобза, трамвай завдовжки 23 метри і завширшки 4 метри доставлено з Дніпропетровська.

У ньому 36 посадкових місць. За домовленістю з управлінням культури міськвиконкому під час шкільних канікул щодня перший рейс проводитиметься безплатно для вихованців дитячих будинків і дітей-інвалідів, повідомляє Інтерфакс-Україна.

Правління Національного банку України висловлює щире співчуття заступникові начальника управління Товкач Галині Владиславівні та начальникові відділу Гуляєву Віталію Івановичу у зв'язку з тяжкою втратою — смертю її доньки та його дружини

Тетяни Віталіївни.

Голос покоління дев'яностих

У політичне життя України вливається нова молода сила — політичне об'єднання «Молода Україна», яке провело низку установчих конференцій в обласних центрах і столиці, а незабаром планує оформитись як одне ціле на республіканському рівні. Представлене переважно поколінням дев'яностих років, об'єднання не є молодіжною організацією, проте сповідує ідеали, притаманні саме цій віковій категорії: органічне прийняття державної української незалежності й цілковита підтримка ринкових економічних відносин. «Молода Україна» проголошує курс на дотримання етичних норм у політиці, на противагу тим політичним силам, які ведуть подвійну гру, протиставляючи себе владі й водночас маючи своїх представників у її органах. Об'єднання також обстоює ідею «роздержавлення», висуваючи концепцію розбудови громадянського суспільства шляхом створення різноманітних альтернативних недержавних структур: фондів, фундацій тощо.

Відмовившись від традиційної «пірамідальної» структури управління, «Молода Україна» діятиме одним фронтом у різних сферах суспільного життя, чи то бізнес, література або журналістика. Вже сьогодні в лавах «молодоукраїнців» талановиті творчі особи — молоді політологи, філософи, науковці. Як зазначив голова київського осередку «Молодої України», лідер студентського голодування 1990-го, нині депутат Київради Олесь Доній, процес осмислення ідеї об'єднання тривав близько п'яти років.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

Київ.

На знімку: Олесь Доній.

Спорт

Золотий акорд на прощання

Що ж, перший виступ на літніх Олімпійських іграх України розцінюється як безумовний успіх. І завершився він для нашого колективу на золотій ноті. Усі чемпіонські нагороди Олімпіад мають найвищу ціну. Але перемога в суперважкій категорії у боксерів завжди виділялася і була чи не найпрестижнішою. Отож, подарунок і собі, і братові Віталію, і тренерові Юрієві Золотарьову, і, звичайно, Батьківщині зробив 20-річний киянин Володимир Кличко. У фіналі він упевнено переміг суперника з екзотичної країни Тонга — Паеа Вольфграма — 7:3.

Чекали ми, якщо відверто, й перемоги нашої чарівної грації Каті Серебрянської з Сімферополя. І не помилилися. Тепер ця красуня — абсолютна чемпіонка Європи, світу і Олімпійських ігор. Із золотим відблиском і бронзова медаль її подруги — одеситки Олени Вітриченко.

В останні дні Олімпіади бронзовими призерами стали: легкоатлетка Інга Бабакова з Миколаєва, яка стрибнула у висоту на 201 см, та борець вільного стилю, чемпіон світу киянин Ельбрус Тедеєв (вага 62 кг).

І за традицією пропонуємо вашій увазі прізвища чемпіонів.

Стрибки у воду. Чоловіки. Вишка 10 м. Сутін (Росія).

Легка атлетика. Чоловіки. Ходьба. 50 км. Коженивський (Польща). Жердина. Гальфіньйон (Франція). 3000 м з/п. Кетер (Кенія). Спис. Железний (Чехія). Естафети. 4x100 м. 1. Канада ... 4. Україна. 4x400 м. США. 1500 м. Морселі (Алжир). 5000 м. Ніонгабо (Бурунді). Марафон. Тугване (ПАР). Жінки. Ядро. Кумбернс (Німеччина). Довжина. Аджунва (Нігерія). Естафети. 4x100. США. 4x400. США. Висота. Костадиенова (Болгарія). 1500. Мастеркова (Росія).

Бокс. 48 кг. Петров-Божилов (Болгарія). 51. Ромеро (Куба). 54. Ковач (Угорщина). 57. Камсінг (Таїланд). 60. Солтані (Алжир). 63,5. Вінент (Куба). 67. Саїтов (Росія). Рейд (США). 75. Фернандес (Куба). 81. Жиров (Казахстан). 91. Савон (Куба). 91+. Кличко (Україна).

Вітрильний спорт. «Солінг». Німеччина.

Художня гімнастика. Групові вправи. Іспанія. Абсолютна першість. Серебрянська (Україна).

Теніс. Чоловіки. Агасі (США). Жінки. Девенпорт (США).

Стрільба з лука. Командні змагання. Жінки. США. Чоловіки. Корея.

Вільна боротьба. 52 кг. Йорданов (Болгарія). 62. Брандс (США). 74. Сайтієв (Росія). 90. Хадем-Ашхаді (Іран). 130. Демір (Туреччина).

Футбол. Фінал. Нігерія—Аргентина — 3:2. За 3-4. Бразилія—Португалія — 5:0.

Веслування на байдарках і каное. Чоловіки. Каное. 1000 м. Одиночка. Доктор (Чехія). Двійка. Німеччина. 500 м. Одиночка. Доктор (Чехія). Двійка. Угорщина. Байдарка. 1000 м. Одиночка. Холман (Норвегія). Двійка. Італія. Четвірка. Німеччина. 500 м. Одиночка. Россі (Італія). Жінки. Одиночка. Кобан (Угорщина). Двійка. Швеція. Четвірка. Німеччина.

Баскетбол. Чоловіки. США. Жінки. США.

Кінний спорт. Виїздка. Особисті змагання. Верт (Німеччина). Конкур. Особисті змагання. Кірхофф (Німеччина).

Волейбол. Жінки. Куба. Чоловіки. Нідерланди.

Гандбол. Жінки. Данія. Чоловіки. Хорватія.

Велоспорт. Індивідуальна гонка із роздільним стартом. Жінки. Забірова (Росія). Чоловіки. Індурайн (Іспанія).

Десятка найкращих команд Олімпіади-96:

США — 101 медаль (44 золоті, 32 срібні і 25 бронзових), **Росія** — 63 (26—21—16), **Німеччина** — 65 (20—18—27), **Китай** — 50 (16—22—12), Франція — 37 (15—7—15), **Італія** — 35 (13—10—12), **Австралія** — 41 (9—9—23), **Куба** — 25 (9—8—8), **Україна** — 23 (9—2—12), **Корея** — 27 (7—15—5).

***

Футбол. ***ЧЕМПІОНАТ КРАЇНИ.*** Вища ліга. 4-й тур.

Ворскла—Шахтар. 1:1. 8000. 0:1 Матвеєв, 85, 1:1 Кислов, 88. На 18-й хв. полтавець Чуйченко не реалізував пенальті. Нива (Тернопіль)—Кремінь.1:0. 3000. Дем'янчук, 41. Торпедо—Карпати. 1:0. 4500. Ю. Бондаренко, 70. Кривбас—Зірка-НІБАС. 0:2. 5000. 0:1 Макогон, 23, 0:2 Біличенко, 88, з пенальті. На 68-й хвилині криворожець Деревинський не реалізував пенальті. Нива (Вінниця)—Металург.0:0. 5000. Прикарпаття—ЦСКА. 0:0. 2000. Чорноморець—Дніпро. 3:0. 1:0 Мізін, 12, 2:0 Зотов, 65, 3:0 Гусейнов, 77, з пенальті. Динамо—Таврія. 3:0. 4000. 1:0 Волосянко, 53, 2:0 Леоненко, 69, 3:0 Леоненко, 75.

Ворскла — 10 очок, Динамо, Дніпро — по 9, Металург — 8, Карпати, Чорноморець — по 7, Торпедо, Нива Тр, Зірка-НІБАС — по 6, Шахтар — 5, ЦСКА, Кривбас — по 4, Таврія — 3, Нива Вц — 2, Прикарпаття — 1, Кремінь — 0.

Першість країни. Перша ліга. 1-й тур: СК Миколаїв—СК Одеса. 4:0. Галстян, 16, Гуральський, 30, 33, з пенальті, Сонін, 50. Волинь—Верес. 1:0. Тимощук, 28. Зоря—Сталь. 2:0. Шопін, 37, Гасанов, 67. Буковина—Кристал. 3:0. Мінтенко, 15, Кучер, 48, Жабинський, 76. Поліграфтехніка—Металург (Нікополь). 1:1. Никончук, 5 — Шакевич, 24. Динамо-2—ЦСКА-2. 3:0. Костюк, 17, з пенальті, Венглинський, 73, Доценко, 87. Хімік (Сєверськодонецьк)—Металург (Донецьк). 1:1. Сушко, 31 — Жигулін, 88, з пенальті. Нафтовик—Явір. 2:1. Шулятицький, 5, Захаров, 76 — Завгородній, 7. Шахтар—Металург (Маріуполь). 1:2. Барабаш, 54 — Гетьман, 38, Туркін, 43. ФК Львів—Закарпаття. 1:0. Лобко, 14. Поділля—Хімік (Житомир). 0:1. Кашинський., 65. Металіст—Дніпро. 2:0. Суворов, 5, 15.

Польоти ві сні та наяву

(Початок на 2-й стор.).

І маємо, засвідчив сьомий бомбардувальний авіаполк Військово-повітряних сил України на показовому льотно-тактичному навчанні, присвяченому п'ятій річниці незалежності України, яке відбулося в нашій молодій державі вперше. Учасниками небесних маневрів стали 59 літаків четвертого покоління — бомбардувальники Су-24М, важкі бомбардувальники Ту-22М3, штурмовики Су-25, винищувачі Су-27 та Міг-29, літаки розвідники Су-24МР та Су-17 М4-Р, безпілотний літак-розвідник «Стриж». Складні, потужні машини в руках справжніх асів поводяться, немов за помахом чарівної палички. «Ці апарати не поступаються за якістю літакам Західної Європи, НАТО. Такі маневри виконують у світі лише 5 груп льотчиків США, Росії та України», — скаже після закінчення навчань командувач ВПС Володимир Антонець.

Присутні перший віце-прем'єр України Василь Дурдинець, міністр оборони Олександр Кузьмук, міністр машинобудування і військово-промислового комплексу Валерій Малєв не були багатослівні, але одностайної думки: лише за дбайливого ставлення до техніки та кадрів авіація розвиватиметься і міцнітиме. Цифри, які називали, свідчать самі: нині у ВПС України 55% льотчиків 1 та 2 класів. Підготовка такого аса вимагає 8—10 років. Тим часом льотчики не мають спеціальних пільг, 22 тисячі з них — безквартирні. А десяткам літаків за відсутності запчастин та палива небо сьогодні лише сниться.

Юліана ШЕВЧУК.

Київ — Вознесенськ — Київ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заст. головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 230876.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311144.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.